

undgaa dem i det længste. Men naar der fra alle Sider stilles Krav om, at nye Udgifter af forskellig Karakter skal afholdes, maa man ogsaa ind paa dette, at man maa afkræve Befolkningen de Penge, som behøves. Det ærede 2det Medlem for 6te Kreds (Hey) nævnedes i Gaar, at Staten er en daarlig Forretningsleder. Det er sandt. Det ærede Medlem nævnedes i denne Sammenhæng Jernbanedriften og sagde, at skønt Kullene var blevet dyrere, var den forøgede Udgift ikke blevet erstattet gennem forhøjede Takster, som det ærede Medlem mente man burde være gaaet til. Jeg tror imidlertid ikke, at den Trafikminister, som under de nuværende Omstændigheder var kommet til Folketinget og havde krævet, at Betalingen enten for Rejser eller Gods skulde sættes op, vilde være kommet langt dør; den højtærede Trafikminister vilde være kommet til at arbejde paa akkurat samme Vis som Finansministeren; der bliver bestandig stillet Krav paa Krav fra Befolkningens Side: billige Takster, mange Tog, veloplyste og veludstyrede Tog i alle Henseender; men aldrig nogen Sinde har der i Folketinget — og for Resten heller ikke i Landstinget — været krævet, at hver ny Udgift, hver ny Bekvemmelighed for Befolkningen straks skulde erstattes gennem Forhøjelse. Det er derfor ret nemt i al Almindelighed at tale om Sparsommelighed, og det er ret nemt at paalægge Finansministeren at sige Nej, men han mødes fra ingen Side med lignende Villighed til at sige Nej, og saa kommer der et Øjeblik, hvor man uvilkaarlig ikke lader vedkommende Udgift stryge, men bliver mere medgørlig, end man burde være. Til sidst er det dog jo Rigsdagen, som hersker; og Ministeren er for saa vidt kun Haandhæver af den Myndighed, som tilkommer Rigsdagen. Dette er sagt i al Almindelighed, fordi disse almindelige Spørgsmaal atter er rejste her.

Overfor det ærede 2det Medlem for 6te Kreds, der nævnedes, at det nye Landsting skulde kunne øve større Magt, sætte sig mere i Respekt overfor Folketinget end det nuværende paa Finanslovens og Tillægsbevillingens Omraade, vil jeg sige, at jeg kan naturligvis ikke vide noget om, hvor megen Respekt der vil staa ud af det kommende Landsting, efter at Grundloven nu er ændret, men hvis det nuværende Landsting ikke har haft al den Respekt, som det kunde ønske, ligger det jo i historiske Forhold. Der har været Kamp paa Finansloven, og Folketinget

har langsomt maattet erobre Finansloven og derigennem den førende Stilling i Politik, men saa er det ikke saa underligt, at Folketinget krampagtigt — nej, det tør jeg ikke sige, men haardnakket — har holdt paa sin Ret over Finansloven og Tillægsbevillingsloven. Det er altsaa ikke alene et sagligt Moment, men et stærkt politisk Moment, som her gør sig gældende. Hvorledes det vil stille sig efter den nye Grundlov, kan jeg ikke have nogen Mening om, men det skulde undre mig, om Folketinget ikke fuldkommen beholdt sin førende Stilling paa dette Omraade.

Det ærede 3die Medlem for 3die Kreds (Ole Hansen) nævnedes et enkelt Punkt paa Tillægsbevillingslovsforslaget, nemlig Forslaget om Jordebogsafgifters og lignende Ydelsers Nedsættelse for enkelte Ydere. Det ærede Medlem sagde, at dette hænger sammen med Lovforslaget om Tienden, saaledes som dette er fremsat i Folketinget af min ærede Kollega, Landbrugsministeren, og at de to Sager hørte sammen. Ja, derover maa Folketinget til en vis Grad siges at være Herre. Folketinget kan jo fremme Lovforslaget om Tienden og bringe begge Sagerne til at høre sammen, saaledes at det nævnte Lovforslag kommer op sammen med Tillægsbevillingslovsforslaget til Afgørelse i det høje Landsting. Men jeg maa dog sige, at Grunden til, at dette Forslag fremkommer som en Ændring paa Tillægsbevillingslovsforslaget, som denne Anmærkning, hvorom det drejer sig, er den, at der er saadanne Afgifter under de forskellige Ministerier, saa at det vil være næsten umuligt, i alt Fald højst besværligt, at fremsætte et Lovforslag, som omhandlede Jordebogsafgifter, medens det var nemt at gøre det med Hensyn til Tienden. Derfor troede Regeringen det rettest at faa dette Forslag ind paa Tillægsbevillingsloven gennem en Anmærkning, og det er ingenlunde sket — det vil jeg sige til det ærede 3die Medlem for 3die Kreds (Ole Hansen) —, fordi man i og for sig ikke ønskede, at de to Forslag, saaledes som det ærede Medlem nævnedes, skulde behandles paa samme Maade og til samme Tid.

Jeg har endnu kun en Bemærkning at gøre til det ærede 5te Medlem for 2den Kreds (Piper), som i Anledning af, at der findes de meget store Militærbevillingsforslag paa Tillægsbevillingslovsforslaget, bemærkede overfor mig, at jeg i Gaar havde sagt, at disse Udgifter var afholdte af Re-